

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 10C/377/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113216632
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Rohárik
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6113216632.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, rozhodujúc sudcom JUDr. Pavlom Rohárikom, vo veci žalobcu CASH COLLECTORS SK s. r. o., 821 09 Bratislava, Mlynské Nivy 49, IČO: 44 703 015, zastúpeného AK Herceg, s.r.o., 821 08 Bratislava, Košická 56, IČO: 35 890 240, proti žalovanej U. G., X.. X. E. XXXX, L. XXX XX L. L., X. R. XX, o zaplatenie sumy 1.844,77 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd určuje, že zmluvné dojednania obsiahnuté v čl. 5.2. Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že úroky, náklady Banky spojené s Úverom a Poplatky sa dňom ich splatnosti dohodnutého v úverovej zmluve alebo Sadzobníku pripíšu k istine Úveru a stávajú sa jej súčasťou.“ a v čl. 6.9. v znení „Banka je oprávnená jednostranne meniť výšku úrokov, Úrokov z omeškania a Úrokov z prečerpania a termíny ich splatnosti. Zmena výšky úrokov, Úrokov z omeškania a Úrokov z prečerpania a termínov ich splatnosti je účinná rozhodnutím Banky.“ sú neprijateľné podmienky.

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaná a Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS **m a j ú n á r o k** na náhradu 77,14 % trov konania od žalobcu.

odôvodnenie:

1. Žalobca žiada uložiť žalovanej zaplatiť mu sumu 1.844,77 Eur (s príslušenstvom) titulom dlhu zo zmluvy o úvere. Rozsudkom č. k. 10C/377/2013 - 121 zo dňa 12. januára 2016 (ďalej aj „pôvodný rozsudok“) priznal súd žalobcovi sumu 210,80 Eur s úrokom z omeškania spočívajúcu v posledných 10 splátkach úveru a vo zvyšku žalobu zamietol. Súd vyhlásil za neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve ustanovenia obchodných podmienok pripojených k zmluve spočívajúcich v tom, že dlžné úroky, náklady a poplatky sa stávajú dňom ich splatnosti súčasťou istiny a v tom, že banka (pôvodný veriteľ) je oprávnená meniť výšku úrokov a úrokov z omeškania svojim rozhodnutím. Preto bol výpočet dlžnej istiny, úrokov a úrokov z omeškania popísaný žalobcom nesprávny a súd mu priznal len časť žalovanej sumy podľa splátok dohodnutých v zmluve, ktoré neboli premlčané, lebo vedľajší účastník vystupujúci v tom čase na strane žalovanej vzniesol námietku premlčania.

2. Na odvolanie žalobcu odvolací súd uznesením č. k. 14Co/182/2016-137 zo dňa 15. augusta 2017 pôvodný rozsudok v častiach vyhlásenia neprijateľných podmienok, v ktorej žalobu zamietol a v rozhodnutí o trovách konania zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uviedol, že v zápisnici o pojednávaní súd prvej inštancie uviedol, že sa oboznamuje obsah spisu bez bližšej špecifikácie, čo bolo oboznámené. Uviedol tiež, že ak chcel súd vyhlásiť v rozsudku neprijateľné zmluvné podmienky, mal dať stranám možnosť vyjadriť sa k ich neprijateľnosti, aby bolo rozhodnutie

predvídateľné. Preto sa súd musí vysporiadať so stanoviskom žalobcu k neprijateľným podmienkam. Časti, v ktorej súd priznal žalobcovi sumu 210,80 Eur s príslušným úrokom z omeškania sa zrušujúce rozhodnutie nedotklo. Predmetom konania ostal zvyšok sumy 1.633,97 Eur s príslušenstvom.

3. Pretože sa žalovaná pojednávania nezúčastnila, konal súd v zmysle § 180 CSP v jej neprítomnosti a vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomnými podaniami strán, zmluvou o úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s., pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom (ďalej len „obchodné podmienky“), oznámeniami o postúpení pohľadávky s doručenkami, výpisom z účtu a sadzovníkom (tieto dôkazy uviedol jednotlivo v zápisnici o pojednávaní) a zistil nasledovné:

4. Žalovaná uzavrela so spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a. s., IČO: 00 151 653 (ďalej len „pôvodný veriteľ“) dňa 23. marca 2006 zmluvu o úvere, na základe ktorej jej pôvodný veriteľ poskytol sumu 763,46 Eur (23.000,- Sk), ktorú sa zaviazala vrátiť s úrokom 17,7 % ročne a mesačným poplatkom za správu úveru 1,66 Eur (50,- Sk) v 60 mesačných splátkach po 21,08 (635,- Sk) splatných vždy k 20-temu dňu v mesiaci od 20. apríla 2006 do 20. marca 2011. Podľa čl. II.2. zmluvy o úvere boli jej súčasťou aj všeobecné obchodné podmienky a obchodné podmienky. Obchodné podmienky v čl. 5.2. stanovujú, že úroky, náklady banky spojené s úverom a poplatky sa dňom ich splatnosti dohodnutého v úverovej zmluve alebo sadzovníku pripíšu k istine úveru a stávajú sa jej súčasťou a v čl. 6.9., že banka je oprávnená jednostranne meniť výšku úrokov, úrokov z omeškania a úrokov z prečerpania a termíny ich splatnosti, pričom táto zmena je účinná rozhodnutím banky. Z oznámenia pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávky zo dňa 12. novembra 2010 vyplýva, že tento postúpil pohľadávku z uvedenej úverovej zmluvy na spoločnosť Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária, Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 36 856 584 a z oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 3. januára 2011, že táto postúpila pohľadávku žalobcovi. Z pripojených doručení vyplýva, že oznámenia o postúpení pohľadávky žalovaná osobne prevzala.

5. Z právneho hľadiska ide o zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zároveň ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, lebo pôvodný veriteľ vystupoval v postavení dodávateľa (predmetom jeho činnosti je aj poskytovanie úverov) a žalovaná v postavení spotrebiteľa (podľa zmluvy nekonala v rámci svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti). Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. apríla 2015 sa na spotrebiteľské zmluvy použijú vždy prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka, i keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Toto ustanovenie sa má pri absencii prechodných ustanovení aplikovať aj na vzťahy vzniknuté pred jeho účinnosťou (rozhodnutia NS SR 3MCdo/12/2014, 3MCdo/14/2014). Tento názor potvrdil aj odvolací súd v odseku 24 odôvodnenia zrušujúceho rozhodnutia.

6. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu má súd preukázanú oznámeniami o postúpení pohľadávky z pôvodného veriteľa na spoločnosť Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária a touto spoločnosťou žalobcovi v spojení s doručenkami podpísanými žalovanou. Relevantné oznámenie o postúpení pohľadávky postupcu dlžníkovi (žalovanej) v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe (R 119/2003) preukazuje, že na žalobcu prešli práva z uzavretej zmluvy o úvere.

7. Žalovaná suma pozostáva z viacerých zložiek špecifikovaných v žalobe a podaní doručenom súdu dňa 28. decembra 2015 (č. I. 94-111) - istiny vo výške 1.613,98 Eur, úroku z omeškania vo výške 230,79 Eur vypočítaným k 26. októbru 2010 a z istiny vo výške 9 % ročne od 21. marca 2011 do zaplatenia a úroku 17,7 % ročne zo sumy istiny od 21. marca 2011 do zaplatenia.

8. Žalobca výpočet sumy istiny špecifikoval vo vyjadrení na č. I. 98 spisu s tým, že táto suma predstavuje skutočne čerpanú istinu, poplatky i úroky zmysle čl. 5.2. obchodných podmienok, podľa ktorého sa splatné úroky a poplatky dňom ich splatnosti stávajú súčasťou istiny. Žalobca tak pripočítal k skutočne poskytnutej istine (23.000,- Sk) úroky v sume 13.119,70 Sk a poplatky v sume 4.300,- Sk vyčíslené do 31. decembra 2008 a takto získanú sumu ďalej úročil úrokom, ktorý vypočítal na sumu 436,38 Eur od 1. januára 2009 a pripočítal k nej poplatky za obdobie od 1. januára 2009 v sume 44,78 Eur. Od súčtu týchto súm žalobca odpočítal úhradu žalovanej (6.292,27 Sk). Žalobca teda požaduje titulom istiny sumu viac ako dvojnásobne vyššiu ako skutočne poskytnutú istinu (763,46 Eur) napriek čiastočnej úhrade žalovanou, ktorú ďalej úročí dohodnutým úrokom. Zmluvné dojednanie čl. 5.2. obchodných podmienok je absolútne neplatné pre rozpor so zákonom, ktorý určuje, čo je príslušenstvom

pohľadávky v § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, čo je jednoznačne kogentné ustanovenie, a preto dohodou strán nemožno „premeniť“ príslušenstvo na istinu. Úrok je cena (odplata) za poskytnutie peňažných prostriedkov na určitú dobu a pripočítaním už splatného úroku k istine dlžník neplatí len odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj ďalšiu odplatu z odplaty. Rovnako pripočítavaním poplatkov k istine a ich úročením dochádza k plateniu ďalšej odplaty z poplatkov, ktoré sami predstavujú odplatu za určitú službu veriteľa (napríklad za poskytnutie úveru), pričom nejde o požičané peňažné prostriedky, z ktorých by sa úrok ako príslušná odplata mal platiť. Z hľadiska spotrebiteľského práva ide o neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve pre porušenie generálnej klauzuly uvedenej v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, lebo takéto dojednanie značne znevýhodňuje spotrebiteľa v zmluvnom vzťahu, keďže má dodávateľovi platiť viac ako mu patrí v zmysle zákona a smeruje k neúmernému zvyšovaniu dlhu spotrebiteľa, ktorý pri opakovanom úročení (úroku z úroku) rastie geometrickým radom. Ide o odchýlenie zmluvných podmienok od zákona v neprospech spotrebiteľa, čo je zakázané v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Toto zmluvné ustanovenie nebolo účastníkmi individuálne dojednané podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, lebo išlo o dojednanie, s ktorým sa spotrebiteľ síce mal možnosť oboznámiť pred podpisom zmluvy, ale nemohol ovplyvniť jeho obsah, lebo toto ustanovenie sa nachádza v obchodných podmienkach, ktoré predstavujú vopred predtlačenej 13 strán textu pripravených pôvodným veriteľom. Je vylúčené, aby spotrebiteľ ovplyvnil obsah takto pripravených obchodných podmienok. Preto súd vyhlásil predmetné zmluvné ustanovenie za neprijateľnú podmienku v zmysle povinnosti ustanovenej v § 298 ods. 2 CSP. Žalobcovi teda istina v ním uplatnenej výške nepatrí.

9. Úrok v zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti súdov patrí veriteľovi zo zmluvy o úvere len do splatnosti úveru. K tomuto názoru vyjadrenému v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98 (R 59/68) sa priklonila i novšia prax všeobecných súdov, ktorú potvrdil Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18. septembra 2012. Podstata argumentácie súdov spočíva v tom, že od splatnosti úveru je dlžník v omeškaní a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ak by úrok patril navrhovateľovi až do zaplatenia, bol by dlžník v postavení spotrebiteľa dvojnásobne zaťažovaný (úrokmi z úveru i úrokmi z omeškania), čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu účastníkov. Preto navrhovateľovi nepatrí úrok vo výške 17,7 %, ktorý žiada po konečnej splatnosti úveru (dohodnutého v zmluve splatnosťou poslednej splátky dňa 20. marca 2011), teda od 21. marca 2011 do zaplatenia. Nepatrí mu ani úrok vyčíslený pevnou sumou, ktorý považuje za súčasť istiny (ako súd uviedol v odseku 8), lebo tento bol vypočítaný z nesprávneho základu zahrňujúceho aj splatný úrok a poplatky a nielen z istiny. Preto je aj úrok uplatňovaný v nesprávnej výške.

10. Vzhľadom na uvedené nemá žalobca nárok na zaplatenie uplatňovanej sumy istiny a úroku. V zmluve o úvere sa pôvodný veriteľ dohodol so žalovanou na splácaní poskytnutej sumy v 60 mesačných splátkach po 21,08 Eur vždy k 20. dňu v mesiaci od 20. apríla 2006 do 20. marca 2011, t.j. spolu na zaplatení sumy 1.264,80 Eur. Táto obsahuje okrem poskytnutej istiny 763,46 Eur i dohodnutý úrok 17,7 % ročne a mesačný poplatok za správu úveru 1,66 Eur, a na inej odplate za úver sa pôvodný veriteľ a žalovaná nedohodli. Záväzok žalovanej ako dlžníka akú sumu a v akých termínoch má zaplatiť je v zmluve o úvere presne špecifikovaný. Z tvrdení žalobcu, ani z dôkazov ním predložených, nevyplýva, že by bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, a preto je úver naďalej splatný v jednotlivých splátkach vo výške a v termínoch dohodnutých v zmluve a žalobca má právo na zaplatenie dlžnej istiny, poplatkov a úrokov v sumách a termínoch v rámci dohodnutých splátok. Preto má žalobca ako právny nástupca pôvodného veriteľa nárok na zaplatenie istiny úveru, úroku a poplatkov v rámci vyššie uvedených splátok dohodnutých v zmluve o úvere.

11. Ako už súd uzavrel v pôvodnom rozsudku, sú splátky splatné viac ako 3 roky pred podaním návrhu (pred 17. júnom 2013) premlčané v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Žalobcovi tak patrí len posledných 10 splátok po 21,08 Eur splatných odo dňa 20. júna 2010 do splatnosti poslednej splátky dňa 20. marca 2011, dohromady v sume 210,80 Eur, ktoré mu súd priznal v pôvodnom rozsudku, ktorý je v tejto časti právoplatný. Vo zvyšku je žaloba pre vznesenú námietku premlčania vedľajším účastníkom nedôvodná.

12. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania v kapitalizovanej sume 230,79 Eur vypočítaný k 26. októbru 2010 a ďalej zo sumy 1.613,98 Eur od 21. marca 2011 do zaplatenia. V špecifikácii nároku na č. I. 96 - 97 spisu žalobca uviedol, že podľa čl. 6.6. a 6.9. obchodných podmienok sadzbu úroku z omeškania určuje pôvodný veriteľ zverejnením na 26,40 % ročne za obdobie do 14. januára 2009 a na základe tejto sadzby vypočítal žalobca za uvedené obdobie dlžnú sumu úroku z omeškania. Ustanovenie čl. 6.9 obchodných

podmienok predstavuje neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Výška úrokov z omeškania je ustanovená Občianskym zákonníkom v § 517 ods. 2 v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Ide o kogentné ustanovenie, ktoré nemožno meniť (smerom nahor) ani dohodou strán (R 5/2000). Ak je v spotrebiteľskej zmluve dohodnutá vyššia sadzba úroku z omeškania, alebo možnosť jej uplatnenia, ide o odchýlenie zmluvných podmienok od zákona v neprospech spotrebiteľa zakázané v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zároveň toto ustanovenie porušuje generálnu klauzulu uvedenú v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, lebo značne znevýhodňuje spotrebiteľa v zmluvnom vzťahu, keďže výšku úroku z omeškania určuje výlučne dodávateľ svojim vlastným rozhodnutím a spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť ju. Toto zmluvné ustanovenie strany individuálne nedojednali v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, lebo je tiež súčasťou obchodných podmienok vyhotovených pôvodným veriteľom v postavení dodávateľa, čo už súd rozobral v odseku 8. Preto súd vyhlásil predmetné zmluvné ustanovenie za neprijateľnú podmienku v zmysle § 298 ods. 2 CSP. Žalobcovi tak nepatrí úrok z omeškania ako si ho vyčíslil v žalobe, lebo tento je vypočítaný za použitia nesprávnej sadzby, ale má nárok na zaplatenie len zákonného úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. vo výške 9 % ročne odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých splátok, ktoré mu súd vrátane úroku z omeškania priznal v pôvodnom rozsudku. Z premlčaných splátok žalobcovi úrok z omeškania nepatrí.

13. Preto súd uzatvára, že žalobcovi patrí len 10 splátok priznaných pôvodným rozsudkom v sume 210,80 Eur s príslušným úrokom z omeškania, a tak žalobu v časti 1.633,97 Eur s príslušenstvom, ktorá ostala predmetom konania po zrušení pôvodného rozsudku krajským súdom, zamietol.

14. Súd sa v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu vysporiadal s argumentáciou žalobcu o vyhlásených neprijateľných podmienkach a dal mu tak možnosť vyjadriť sa k ich neprijateľnosti. Svoju argumentáciu žalobca vyjadril v odvolaní proti pôvodnému rozsudku i v obsahovo totožnom vyjadrení doručenom súdu dňa 8. decembra 2017 (č. I. 145-148 spisu). V prípade pripočítavania príslušenstva k istine (čl. 5.2. obchodných podmienok) poukázal žalobca na právo Európskej únie a rozhodovaciu činnosť súdov Českej republiky, ktoré podľa neho kapitalizáciu príslušenstva do istiny umožňujú. To však nemožno aplikovať v tejto veci, lebo súd pri rozhodovaní vychádzal z kogentnej vnútroštátnej úpravy § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktorá uvádza, čo je istinou a, čo príslušenstvom pohľadávky (odsek 8 odôvodnenia). Zahraničná právna úprava a judikatúra nemá vplyv na obsah vnútroštátneho slovenského práva a rovnako neexistuje právna úprava Európskej únie (ako právna úprava, ktorá má prednosť pred vnútroštátnou úpravou), ktorá by upravovala otázku príslušenstva odlišne od § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Pretože ide o kogentné ustanovenie zákona, akékoľvek odchylné dojednanie predstavuje rozpor so zákonom, a preto je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka bez ohľadu na to, či ide o spotrebiteľský vzťah. Akékoľvek odchýlenie sa od zákona v neprospech spotrebiteľa je zároveň neprijateľnou podmienkou, a preto argumenty žalobcu o prijateľnosti takejto podmienky neobstoja.

15. Žalobca sa vyjadril i k prijateľnosti dojednania o možnosti zmeny úrokovej sadzby jednostranným rozhodnutím pôvodného veriteľa (čl. 6.9. Obchodných podmienok). Ani tieto argumenty nie sú aplikovateľné v tejto veci, lebo v pôvodnom i tomto rozsudku (odsek 12 odôvodnenia) súd neposudzoval možnosť jednostrannej zmeny sadzby úroku, ale výlučne zmenu sadzby úroku z omeškania. Je preto zbytočné, aby žalobca obhajoval možnosť pôvodného veriteľa meniť výšku úroku, keď k zmene úrokovej sadzby nedošlo, ani plnenie z takto zmenenej sadzby nie je predmetom tohto konania. K možnosti zmeny úroku z omeškania sa žalobca vôbec nevyjadril. Ako súd už uviedol, v zmysle ustálenej praxe nie je v režime Občianskeho zákonníka možné dojednať sadzbu úroku z omeškania odchyľne (vo vyššej sadzbe) od zákonnej úpravy § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Odchýlenie sa do tohto ustanovenia je neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve. Pôvodný veriteľ preto nemal právo určiť sadzbu úroku z omeškania na 26,40 % ročne. Preto argumenty žalobcu nie sú spôsobilé zmeniť rozhodnutie súdu ohľadom posúdenia vyhlásených neprijateľných podmienok.

16. Nároku na náhradu trov konania súd podľa § 255 ods. 2 CSP pomerne rozdelil. Žalobca bol úspešný v časti 210,80 Eur priznaných pôvodným rozsudkom zo žalovaných 1.844,77 Eur (11,43 %), žalovaná vo zvyšku, v ktorom súd žalobu zamietol (88,57 %). Úspešnejšia v konaní bola žalovaná, ktorej čistý procesný úspech, ako rozdiel jej úspechu a úspechu žalobcu, predstavuje 77,14 %. O výške trov rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

17. Súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS, ktoré v konaní vystupovalo do 1. júla 2016 ako vedľajší účastník na strane žalovanej, hoci v súčasnosti v dôsledku zmeny zákona už v konaní nevystupuje (CSP nepozná vedľajšieho účastníka vystupujúceho za účelom ochrany práv strany, ako to v konaní skonštatoval aj Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení č. k. 14Co/475/2015-114 zo dňa 27. júla 2016). Pokiaľ by súd o trovách konania občianskeho združenia nerozhodol, bolo by to v rozpore s princípom právnej istoty, princípom legitímnych očakávaní a zásadou zákazu retroaktivity. Občianske združenie vstúpilo do konania pred 1. júlom 2016 a do tohto dňa mohlo v konaní vynaložiť trovy a podľa v tom čase platnej právnej úpravy legitímne očakávať, že v prípade úspechu strany, na ochranu ktorej vystupuje, mu bude priznaný nárok na ich náhradu. Zmena zákona, ktorou k 1. júlu 2016 zanikla jeho účasť v konaní, nemôže pôsobiť na občianske združenie spätne, tak, že nebude rozhodnuté o jeho nároku na náhradu trov konania vynaložených do zániku jeho účasti v konaní. Pretože občianske združenie vystupovalo v konaní na strane žalovanej, má nárok na náhradu trov konania v rovnakom rozsahu ako ona. Preto súd priznal nárok na náhradu 77,14 % trov konania od žalobcu aj Združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia, písomne na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho robí, čo sa ním sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a musí byť podpísané. Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby realizovala jej procesné práva tak, že bolo porušené právo na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla zaviniť nesprávne rozhodnutie,
- e) súd nevykonal dôkazy navrhnuté na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd dospel na základe dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, lebo sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- i) právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písmenách a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.